

OPONENTSKÝ POSUDEK NA BAKALÁŘSKOU PRÁCI JAROSLAVY VINŠOVÉ S NÁZVEM „VZTAH ČLOVĚKA KE ZVÍŘATŮM VE STAROZÁKONNÍ DOBĚ A DNES“

O čem je předložená práce? Autorka se ve své práci zabývá kvalitou vztahu člověka ke zvířatům ve Starém zákoně (kap. 1) a u současného člověka (kap. 2). V poslední kapitole studentka porovnává zjištěná data z předešlých dvou kapitol.

Hodnocení práce. Z formálního hlediska je bakalářská práce na výborné úrovni. Téměř žádné překlepy, jasná a logická struktura, obsahová vyváženost (myslím tím, že všechny tři kapitoly jsou téměř stejně dlouhé). Stručné shrnutí nejdůležitějších poznatků na konci každé kapitoly připomíná čtenáři prezentovaná klíčová data. Studentka zasluhuje pochvalu také za velmi kvalitní poznámkový aparát. Čerpá z přiměřeného rozsahu literatury vztahující se ke zvolenému tématu a téměř až úzkostně doslova cituje vybraná tvrzení a kratší pasáže. Na jednu stranu je tak práce dobře dokumentovaná, což je pozitivní, na druhou stranu podle mého názoru snad až příliš kompiluje. Ke cti studentky budiž řečeno, že se jí to daří velmi dobře, protože citace z různých knih na sebe dovedně napojila, a také vždy uvádí čerpané zdroje. Snad by trochu odvahy k parafrázím bylo na místě, a to i u bakalářské práce. Práce je nicméně čtivá a ucelená.

Z obsahového hlediska práce rovněž splňuje požadavky kladené na závěrečné práce bakalářského stupně. Snad jen pár připomínek. Na s. 13 (citace 26 a 53) se čtenář dozví, že v hebrejském prostředí se do širší rodiny (*mišpacha*) počítá i zvířectvo. S takovýmto pojetím termínu *mišpacha*, který do společenství osob zahrnuje i zvířata (která evidentně osobami nejsou!) nelze souhlasit.¹

Poněkud nadsazené se mi jeví přisuzovat zvířatům morální kategorie „dobrý – zlý“ (s. 14, citace č. 30). Za nesprávný výklad je třeba považovat i chápání čistého a nečistého ve smyslu jedlého a nejedlého (s. 17). Podobně mluvit o nadání a schopnostech zvířat či o právu zvířete na mzdu (s. 22) není na místě; radili bychom tak zvířata na roveň člověka jakožto rozumné a svobodné bytosti, úrovně, které zvířata nedosahují.

Za ne zcela správné považuji též tvrzení, že obětní praxe „je výrazem hluboké jednoty mezi lidmi a zvířaty“ (s. 43). Studentka i zde cituje jiného autora. Když vezmeme toto tvrzení do všech důsledků, museli bychom „hlubokou jednotu“ přisoudit také zemědělským plodinám, které bývaly rovněž obětovány.

Celkově předložená práce splňuje požadavky kladené na bakalářské práce a navrhuji hodnotit výborně.

V Českých Budějovicích dne 26. května 2010

Bráňan Antonín

---

¹ Studentka sama to netvrdí, cituje jiné autory. Vidíme, že literaturu je nutné číst kriticky. Tj. jednak zvážit důvěryhodnost zdrojů - kvalifikaci autorů, jednak konzultovat k danému tématu i jiné autory. Viz např. heslo „rodina“. Srv. Adolf Novotný, Biblický slovník. R-Ž. Praha: Kalich – Česká biblická společnost, 1992. s. 784-786. (V knihovně TF pod označením B1-53). Nikde se tam nehovoří o zvířatech a jejich řazení do rodiny (*mišpacha*). Je možné konzultovat jistě i mnohem specializovanější německé slovníky...